

Bónyai Barbara

interdiszciplináris képzőművész

www.barbarabonyai.art



E-mail: barbarabonyai@gmail.com

Bónyai Barbara

Született 1975-ben Budapesten.
Budakeszin él és alkot.

Bónyai Barbara magyar szobrász és multimédia művész, Budakeszin él és dolgozik. Szobrász diplomáját a Magyar Képzőművészeti Egyetemen szerezte, ahol a neves szobrász, Jovánovics György tanítványa volt. Művészeti gyakorlata több médiumot ölel fel - szobrászat, festészet, installáció, videó- és performanszművészet -, és kiemelt figyelmet fordít az interdiszciplináris megközelítésekre. Leginkább konceptuális és interaktív installációiról ismert, amelyekben a digitális média, a szobrászat és a performansz elemei ötvöződnek.

Bónyai munkássága az identitás, az elidegenedés és a társadalmi paradoxonok témáit vizsgálja, gyakran alkalmazva újrahasznosítást és kísérletezést. Művészetének középpontjában a hagyományos és digitális médiumok metszéspontra áll; gyakran hoz létre helyspecifikus installációkat és performanszokat. Legfontosabb művei közé tartozik a Contemplatio 2001 című konceptuális és interaktív installáció, valamint az Értéknövelő Újrahasznosítás - Upcycling (2016) című performansz-installáció, amely a fenntarthatóság, a hétköznapi anyagok átalakítása és a marginális szubkultúrák iránti érdeklődését tükrözi. Sorozatai és performanszai - például a Tao-hajó (1997) és a Templom (1996) - tovább hangsúlyozzák egyedi megközelítését, amely a vizuális művészetet a performansszal ötvözi. Művei gyakran tudatosan kerülnek a besorolhatóságot, és rétegzett, immerzív befogadói élményt kínálnak, elmosva a megszokott határvonalakat.

Bónyai Barbara számos egyéni és csoportos kiállításon vett részt Magyarországon és nemzetközi szinten egyaránt. Egyéni kiállításai közé tartozik a PANSEXCEXCOXBOX (2002) a Kirakat Galériában, valamint a Rítus (2016) a Vörösmarty Színházban. Csoportos kiállításai közül említésre méltó a Circus Flow (2021) Visegrádon és a Gádzsók és Csávók (2010) a budapesti Artus Stúdióban. Munkái különböző gyűjteményekben találhatóak meg, és jelentős mértékben hozzájárult a kortárs magyar művészeti színtérhez innovatív művészeti és performanszmegközelítésével.

Tanulmányok:

1995-2001: Magyar Képzőművészeti Egyetem, Budapest - Szobrász szak, diploma, Jovánovics György osztály

1994-1995: Magyar Képzőművészeti Egyetem, Budapest - Képgrafika szak

1993-1994: Dekorátor és Kirakatrendező Szakmunkásképző Iskola, Budapest, Tolvaly Ernő osztály

1989-1993: Művészeti Szakközépiskola, Nyíregyháza - Alkalmazott grafika szak, érettségi és szakmai képesítés

Szaktanárok: Erdei Z. Anna, Székely Edit, Sulyok Géza, Szosznyák Vince

Válogatott egyéni kiállítások és performanszok:

2025: „Kálvária” (köztéri grafikai sorozat), Szent Antal Erdei Keresztút, Haraszi Erdő, Sárvár-Sitke

2016: „Rítus / Hol a színpad: kint-e vagy bent?” (festmények), Vörösmarty Színház, Székesfehérvár

„Értéknövelő újrahasznosítás - Upcycling” (interdiszciplináris performansz-installáció), Schmidt & Kerekes Borozó, Budakeszi

2002: „PANSEXCEXCOXBOX” (multimédia public street art installáció, performansz), Számítástechnikai és Automatizálási Kutatóintézet (SZTAKI), Kirakat Galéria, Budapest

2001: „Contemplatio 2001” (konceptuális, interaktív, interdiszciplináris installáció), Epreskert, Parthenón-fríz Terem, Magyar Képzőművészeti Egyetem, Budapest

1998: „Alpha Analízis” (festmények, grafikák), Aula, Magyar Képzőművészeti Egyetem, Budapest

1997: „Tao-hajó” (konceptuális multidiszciplináris performansz-installáció), Epreskert, Kálvária, Magyar Képzőművészeti Egyetem, Budapest

1995: „Két személy, három arc” (szobrok), Epreskert, Kálvária, Magyar Képzőművészeti Egyetem, Budapest

1994: „210. Szoba” (installáció), Magyar Képzőművészeti Egyetem Kollégiuma, Budapest

Válogatott csoportos kiállítások és performanszok:

2022: 2. Budapesti Illusztrációs Fesztivál gyűjteményes kiállítása a 7. Székelyföldi Grafikai Biennálén, (képregény grafikák), Csíki Székely Múzeum, Csíkszereda, Románia

2022: „Hopplá Hopp - A cirkusz világa művészek szemével” (digitális grafikai nyomatok), gyűjteményes kiállítás, Kepes Intézet, Eger

2022: „Illusztrációra fel!” (képregény grafikák), Szolnoki Galéria, Szolnok

2021: Graphifest - 19. Arany Rajzszőg kiállítás, (digitális grafikai nyomatok), MOME Ground Gallery, Budapest

2021: Graphifest - 2. Budapesti Illusztrációs Fesztivál kiállítása, (képregény grafikák), MOME Ground Gallery, Budapest

2021: „CIRCUS FLOW, Cirkusz-Művészet-Alkotás Tárlat” (digitális grafikai nyomatok), Visegrád

2011: „Mesterlövészek avagy b@szunk a válságra?!” (grafikák), Hervé Gallery, Budapest

2010: „Gádzsók és Csávók” (grafikák), Őszi Szalon, Artus Stúdió, Budapest

2006: „Én nem, de a tudatom szabad” (performansz), Színház- és Performance Sátor, Pepsi Sziget Fesztivál, Budapest

2002: „Trans Sexual Express” (performansz Szabó Benke Róbert csoportjával), Múcsarnok, Budapest

2000: „Contemplatio et cognitio rerum” (installáció), Epreskert, Magyar Képzőművészeti Egyetem, Budapest

2000-2003: Dorkandkozma Frankhegy Party - 2000 (installációk és performanszok az Optimal Csoporttal), Frankhegy, Budapest

1999: „Az Évezred Utolsó Majálisa” (festmény), Millenniumi Szalon, Olof Palme Ház, Budapest

1998: „Camera Circulata” (installáció), Epreskert, Magyar Képzőművészeti Egyetem, Budapest

1998: „Echo” MKE hallgatói kiállítás, (installáció), Magyar Képzőművészeti Egyetem, Somogyi József Művésztelep, Tihany

1997: „Idegen Vizek Könyve” (installáció), Epreskert, Magyar Képzőművészeti Egyetem, Budapest

1997: „A nő 28 arca” (performansz), U2 - Underground in Hungary Festival, Collegium Hungaricum, Bécs, Ausztria

1996: „Templom” (interdiszciplináris performansz-installáció Gyórfy Katalinnal és Tjeerd Bosch-al), Theoréma Színház, Független Színpad, Nádasy Kálmán terem, Vörösmarty Művelődési Ház, Budapest
1996: Performansz Budahelyi Tiborral, Csillaghegyi Pincegaléria, Budapest
1996: Performansz Lois Viktorral, Gyórfy Katalinnal és Tjeerd Bosch-al, Elektro Mechanikus Hangvár, Szentendre
1995: Gaál József képregény kiállításának kiállítása (installáció), Bercsényi Kollégium, Budapest
1995: 2. Országos Pasztell Biennálé, Esztergom
1995: Alternatív zenei performansz Bartók Béla tiszteletére (performansz Vajdai Vilmosmal és Budahelyi Tiborral), Zenetudományi Intézet, MTA, Erdődy-palota, Budapest
1995: Performansz Budahelyi Tiborral, Vár Art Galéria, Győr
1995: IV. GébArt Zalaegerszegi Nemzetközi Művésztelep, kiállítás és performanszok Drabik Istvánnal, Móder Rezsővel, Budahelyi Tiborral, Zalaegerszeg
1995: Performansz Michael Babinchak csellistával, Epreskert, Kálvária, Magyar Képzőművészeti Egyetem, Budapest
1995-1997: Antonin Artaud: Vérzuhatóg (performansz és installáció Artaud Könyörtelen Színházának elvei alapján (rendező: Katona Imre), Theoréma Színház, Független Színpad, Nádasy Kálmán terem, Vörösmarty Művelődési Ház, Budapest

Gyűjtemények:

Magyar Cirkuszművészeti Múzeum, Budapest
Magángyűjteményekben Magyarországon, az Egyesült Államokban, Hollandiában és Ausztriában.

Válogatott díjak, elismerések:

2021: Circus Flow pályázat - elismerés, Nemzeti Cirkuszművészeti Központ és MANK Nonprofit Kft, Budapest
2007: ARC /8 pályázat - 3. helyezés, „Társadalmi üzenetek” / hang kategória, Budapest
2007: „Lakóhelyünk értékei” pályázat - 2. helyezés, Budakeszi Kulturális Alapítvány, Budakeszi
2001: MAOE Diplomadíj, Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete, Budapest
1999: „Az Évezred Utolsó Majálisa” - pályázati kiállítás, elismerés, Szinyei Merse Pál Társaság és Le Club Kortárs Galéria, Millenniumi Szalon, Olof Palme Ház, Budapest
1995: 2. Országos Pasztell Biennálé - elismerés, Esztergom

Válogatott sajtó & publikációk:

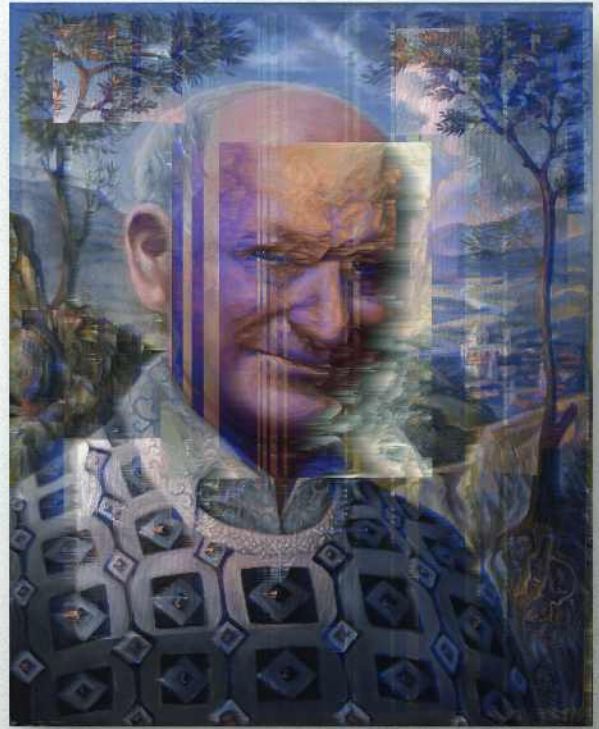
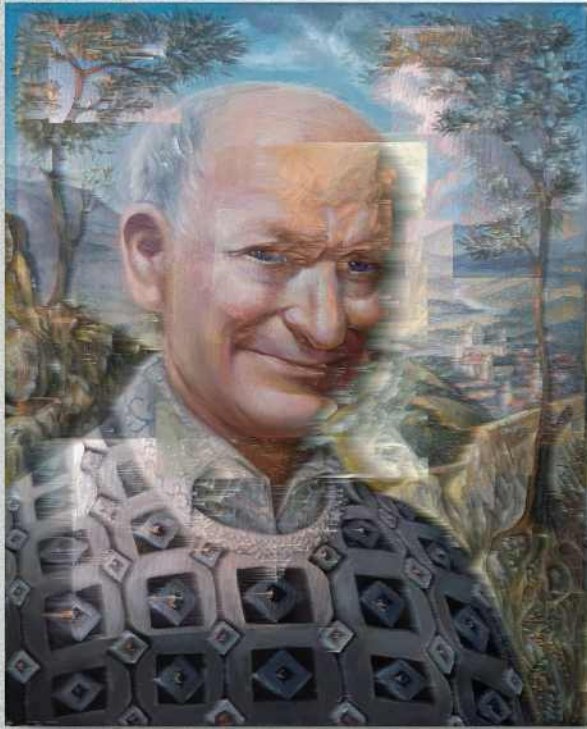
„CIRCUS FLOW Kortárs Művészeti Tárlat”, Fine Arts Cap (megjelenés: 2021. július 12). Elérhető itt: <https://www.fineartscap.com/l/circus-flow/>
Kozma Ágnes, „Rádióinterjú Bónyai Barbarával”, Vörösmarty Rádió (2016). Elérhető itt: <https://soundcloud.com/b-nyai-barb/bonyai-barbara-riport-201611>
Lavor, „AMIKOR ZUHANOK, ELKAPNAK.” - interjú Bónyai Barbó képzőművésszel, spirituális karikatúrái és új kiállításai kapcsán”, RNR666.hu (megjelenés: 2016. Július 16). Elérhető itt: <https://www.rnr666.hu/sixline/20160706/amikor-zuhanok-elkapnak-interju-bonyai-barbo-kepzo-muvesszel-spiritualis-karikaturai-es-uj-kiallitasa-kapcsan#more-23983>
Buda Környéki Televízió (BKTV): „Ismeretlen Ismerős - Bónyai Barbara”, (megjelenés: 2016. Augusztus 11). Elérhető itt: https://youtu.be/SH_NHvGcleI
Buda Környéki Televízió (BKTV): „Értéknövelő Újrahasznosítás - Upcycling - Bónyai Barbara kiállítása”, (megjelenés: 2016. Július 18). Elérhető itt: <https://youtu.be/oH-F7DPFdYg>
Galgóczy Zsuzsa, „Alulnézetből”, Budakeszi Iránytű (megjelenés: 2007). Elérhető itt: https://ngvk.szikla.net/tmpimg/816648672_0.pdf
„Művészet a Kirakatban, Európában”, művészeti weboldal, Kirakat Galéria, 2002. Elérhető itt: <http://old.sztaki.hu/providers/kirakat/>
Martina Angerer, „Barbo Book”, (fotó könyv Bónyai Barbaráról), Dortmund, Németország, 1998.

Bibliográfia:

A 2. Budapesti Illusztrációs Fesztivál Kiállítási Katalógusa, Budapest, Magyarország, 2021.
Graphifest - 19. Arany Rajzszoeg Kiállítási Katalógusa, Budapest, Magyarország, 2021.
CIRCUS FLOW, Cirkusz-Művészet-Alkotás kiállítási katalógus, Budapest, Magyarország, 2021.
Budakeszi Rajzol kiállítás katalógusa, Budakeszi, Magyarország, 2006.
Budakeszi Álmodik kiállítás katalógusa, Budakeszi, Magyarország, 2005.
Hemrik László, „Egy tanulságos nap az Epreskertben - Szobrász diplomamunkák 2001”, Új Művészet - Art Today folyóirat, XII. évf., 9. szám, 2001. szeptember.
Paksi Endre Lehel: „Bónyai Barbara”, Diplomakatalógus 2001. Magyar Képzőművészeti Egyetem, Szobrász Tanszék, 4-5. o. Kiadja: a Magyar Képzőművészeti Egyetem rektora, Budapest, 2001.
2. Országos Pasztell Biennálé Kiállítási Katalógusa, Esztergom, Magyarország, 1995.

Válogatott együttműködések:

Bónyai Barbara, „A Művészet Zen-je”, Q képregényújság, 5. szám. Budapest: Q Kiadó, 2023. [illusztrátor, szerző]
Bónyai Barbara, „Haláli Történetek + T. Deshimaru, Az Út Gyakorlása”, Q képregényújság, 4. szám. Budapest: Q Kiadó, 2022. [illusztrátor, szerző]
Bónyai Barbara, „3 Zen Koan Gyomay M. Kubose alapján”, Q képregényújság, 3. szám. Budapest: Q Kiadó, 2020. [illusztrátor]
Takács Edina, „Bortarot”. Szerzői kiadás. Tordas, 2014, ISBN 97896308-88981 [DTP, könyv- és kártya illusztrátor] Elérhető itt: http://borszeansz.hu/?page_id=20



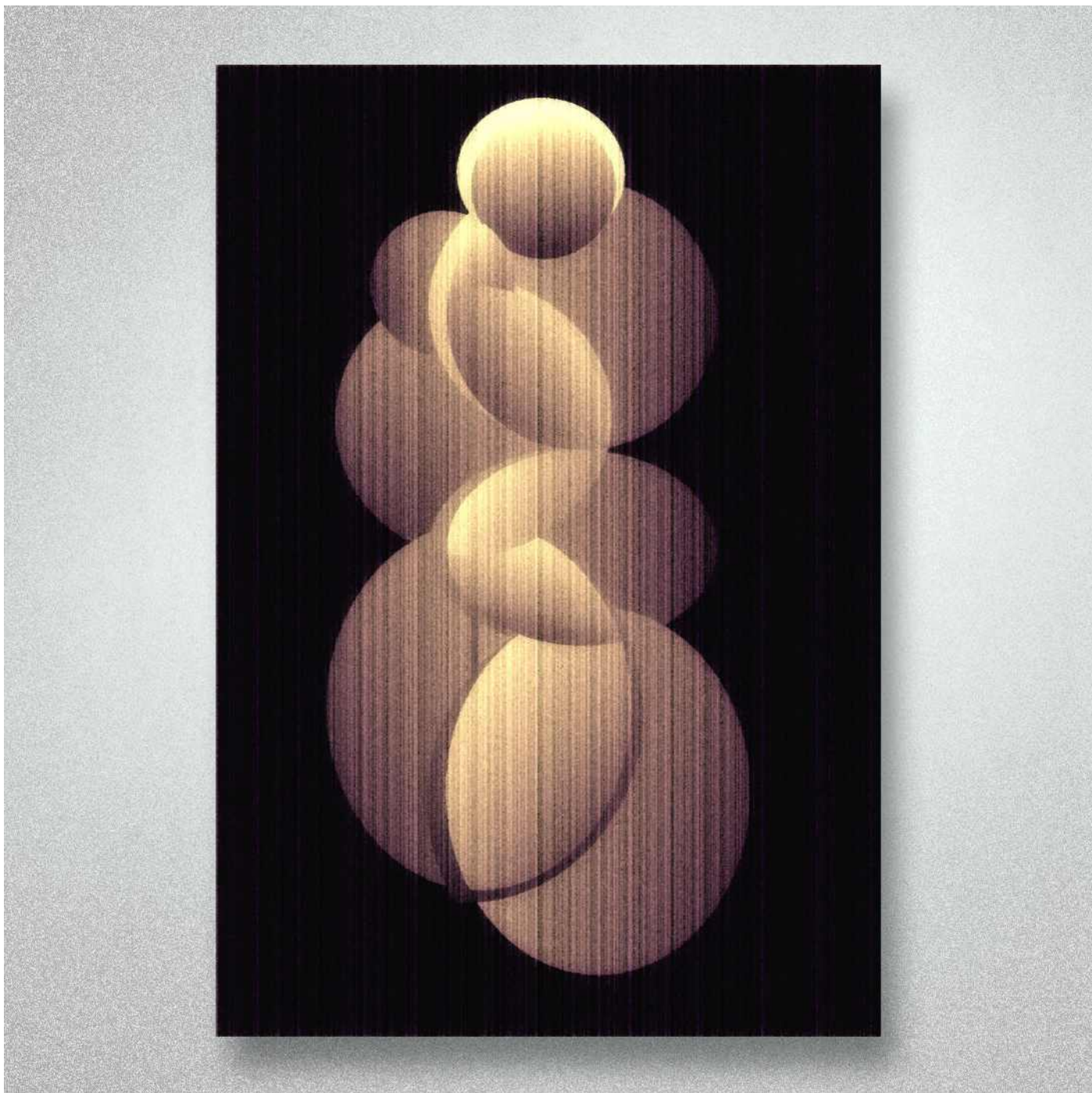
Szintetikus Visszhang / Synthetic Reverb (stillek), 2025

Vegyes médiájú videóinstalláció (olaj, vászon; digitális grafika és fotó; glitch animáció; képernyőalapú munka) - Festmény: 500 × 400 mm; Videó: változó hosszúság (1-6 perc), HD, 16:9 / 4:3

A *Szintetikus Visszhang* intermedialitásra és folyamatalapú gondolkodásra épülő videóinstalláció, amely az emlékezet, az identitás és a digitális átmenetiség metszéspontjait vizsgálja. A mű egy megrendelésre készült olajfestményből indul ki, amely egy elhunyt apa alakját örökíti meg, reneszánsz ihletésű festői nyelven. Az alkotás létrejöttének egyes fázisait dokumentálva Bónyai a festményt animált képsorrá alakítja, amely végül glitch esztétikai beavatkozások révén szétesik - a reprezentáció instabilitását és az analóg emlékezet digitális korban történő felbomlását szimbolizálva.

A hagyományos portréfestészetet, a dokumentarista fotográfiát és a kísérleti animációt ötvöző mű interdiszciplináris alkotói szemléletről tanúskodik, miközben hidat képez a személyes emlékezés intim tere és a tágabb kulturális reflexió között. Az ábrázolt figura visszafogott, késő szocialista viselete finoman megbontja a klasszikus képi kontextust, időbeli feszültséget hozva létre, amely tovább mélyíti a mű érzelmi és konceptuális rétegzettségét.

A *Szintetikus Visszhang* nem statikus képként, hanem időben kiterjedt, performatív tapasztalatként működik. A glitch itt nem pusztán vizuális effektus, hanem narratív törés: a veszteségre, az entrópiára, valamint a személyes és digitális örökségek törekenységére utal. Az intim rituális gesztus és a formai kísérletezés összekapcsolásával a mű a portrét az emlékezet és az átalakulás dinamikus szintereként értelmezi újra.



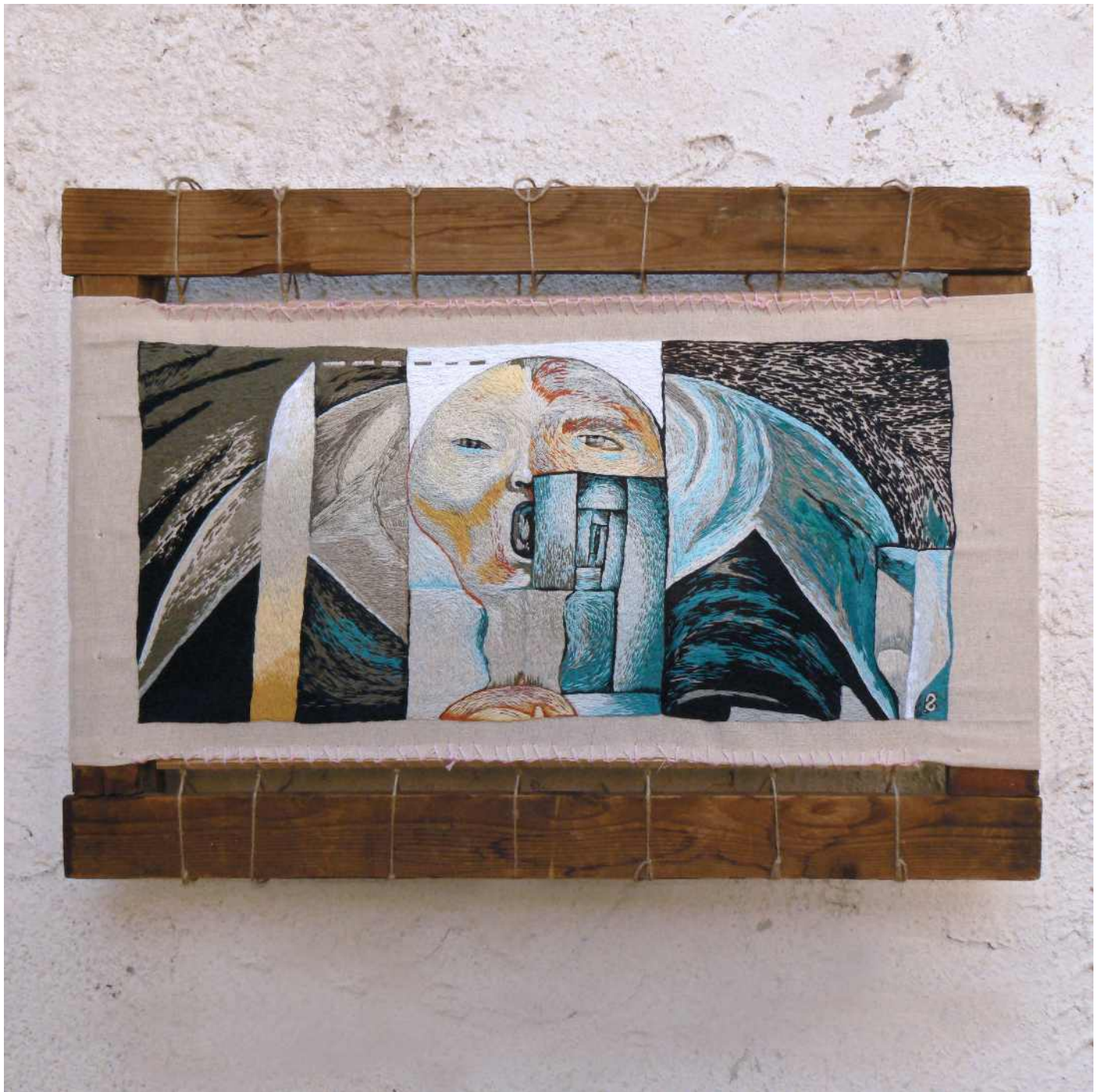
Építőnő / Constructiwoman, 2025

Digitális, vektoralapú mű, nyomtatott és animált videóformátumban bemutatva - Nyomat: 594 × 841 mm, pigmentnyomat. Videó: vertikális tájolás (álló formátum), HD, hozzávetőlegesen 1–2 perc időtartam.

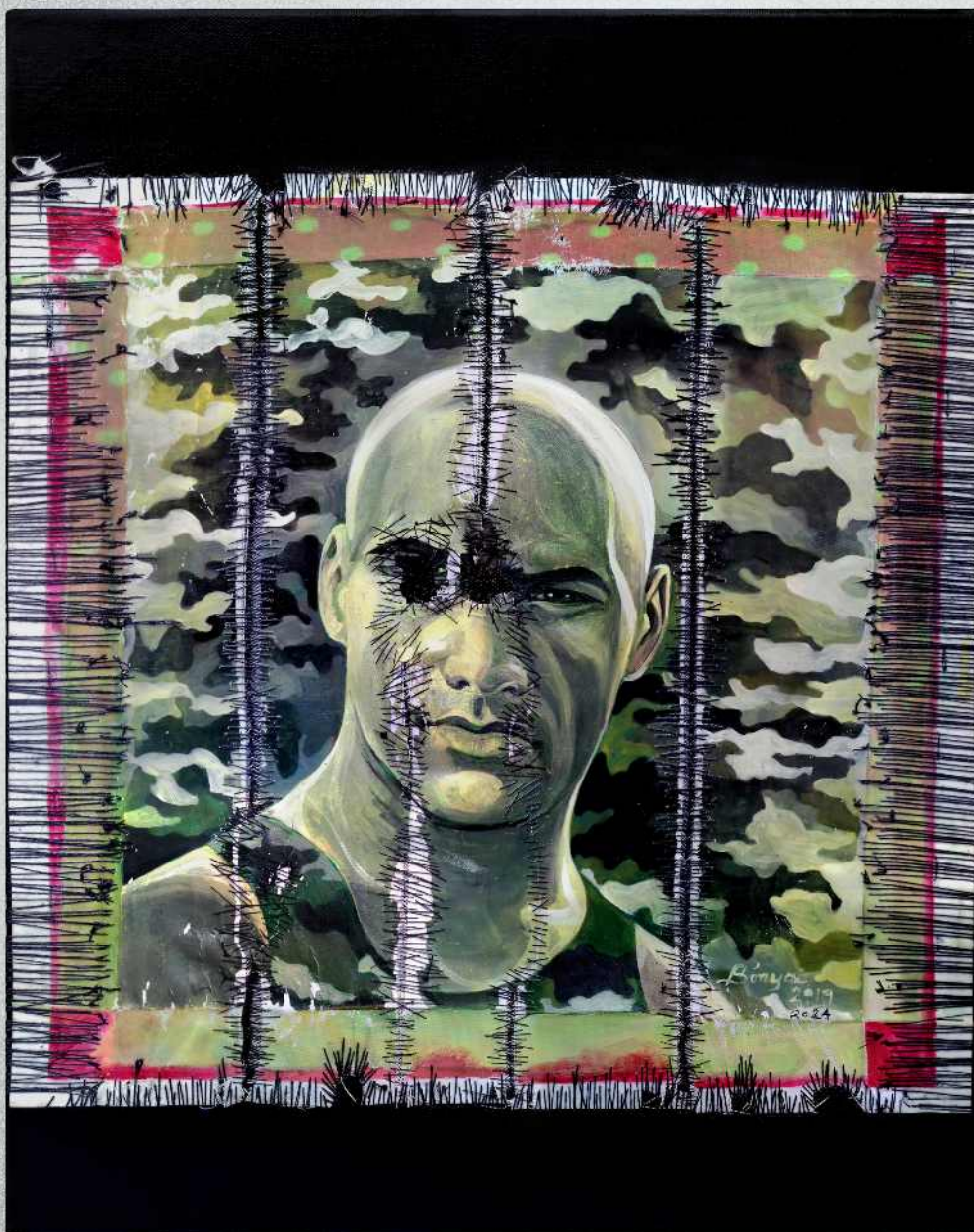
(Az animált változat megtartja az eredeti álló képarányt, amely időalapú médiumként az A1-es nyomat formátumára reflektál.)



Gubbasztó / Slumped, 2006
Faragott autoklázozott pórusbeton (AAC) - 300 x 190 x 195 mm



A Kimondatlan Visszhangja / Echo of the Unspoken, 2022
Hímzett nyersvásznon, antik fakeretbe feszítve - 480 x 645 x 40 mm



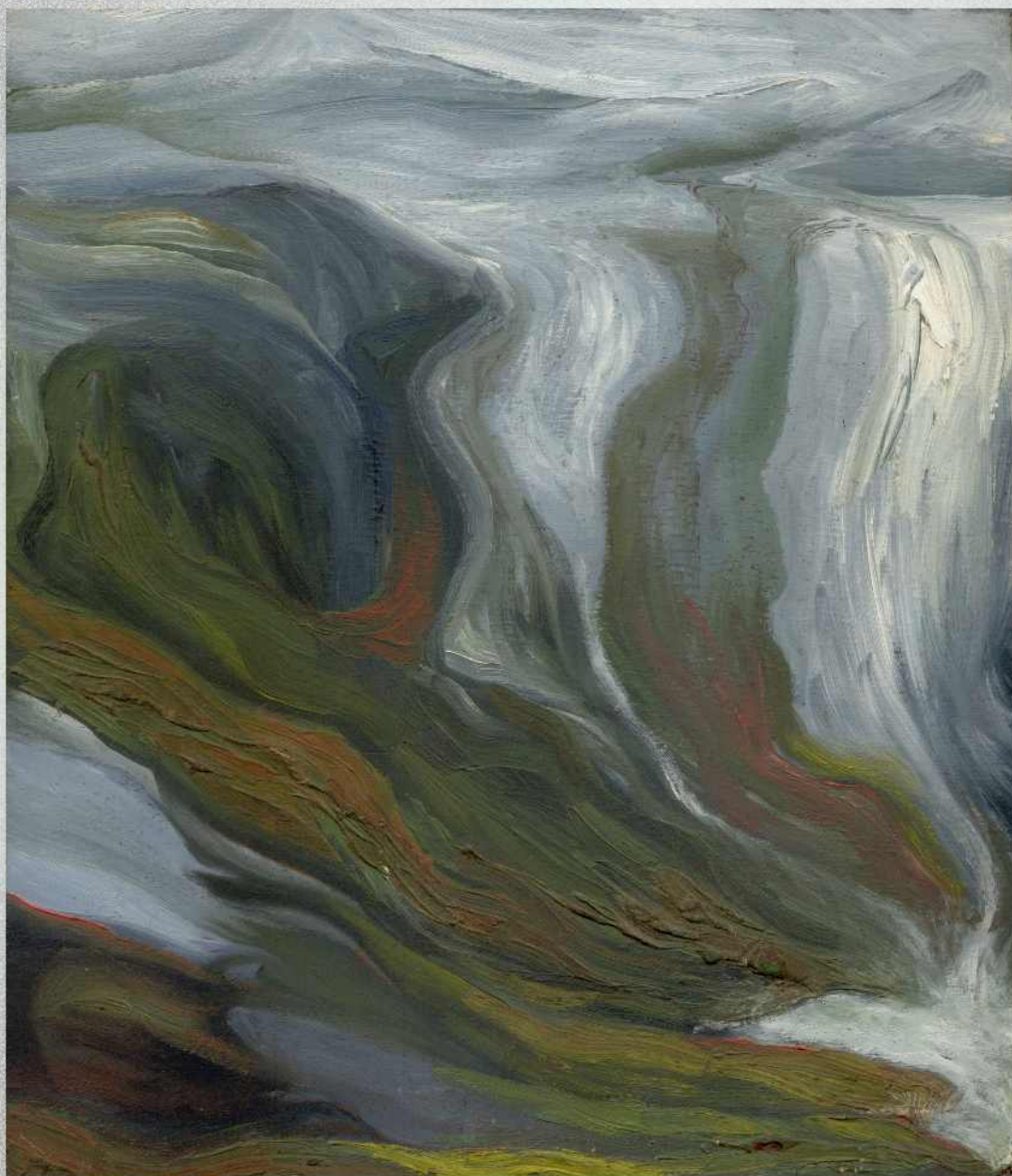
Az Élet Nem Habostorta / Life Is No Piece of Cake, 2024

Konceptuális, vegyes médiájú performansz. Akrilfestmény nyomtatott szintetikus vásznon (tömegtermelt, IKEA-jellegű dekoratív képen), vágás, égetés, fekete cérnával történő varrás, lakkozás - 500 x 400 mm

Bónyai Barbara *Az Élet Nem Habostorta* című munkája konceptuális vegyes médiájú performansz, amely lírai ívet rajzol a személyes trauma tapasztalatától a szimbolikus helyreállítás gesztusáig. A mű kiindulópontja az alkotó testvérét ábrázoló, hagyományos festői eszközökkel kivitelezett portré, amely egy tömegtermelt, rózsaszín sütéményt ábrázoló képre rétegződik. Ez az ironikus képfelület azonnal megkérdőjelezi az érzelmi autenticitás fogalmát, miközben a vizuális kultúrában jelen lévő érzelmi kommodifikációra reflektál. A portré erőszakos megsemmisítése - a felvágás, az égetés és az eldobás aktusa - fordulópontot jelent a műben, az ábrázolás performatív eseményé alakul, a törés rituálévá válik.

Bónyai az így keletkezett töredékeket összegyűjti, majd fekete cérnával aprólékosan újraösszevarrja, megindítva egy pszichés és materiális reparációs folyamatot. Az újrakomponált képet ezt követően egy hagyományos vakramára feszített vásznonra rögzíti, amelyet fényes fekete akrilfestékkel alapoz le. Ez a sötét, tükröződő háttér tovább mélyíti a mű érzelmi rezonanciáját, az öntudatlan rétegeit, a gyászt és a szimbolikus újjászületést idézi meg. A varrás látható heggé válik, amely a traumát formába ölti - egyszerre metaforája a pszichés törésnek és gesztusa egy belső átrendeződésnek.

A festés, a destrukció, az újraépítés és a tudatosan komponált megvilágítás révén *Az Élet Nem Habostorta* a konceptuális festészet, a performanszművészet és az installáció határterületén helyezkedik el. A dinamikus fényhasználat folyamatosan változó arcképet tár fel - olykor groteszket, máskor nyugalmat sugárzó - , hangsúlyozva az identitás rétegzett és instabil természetét. A mű érzékenyen rezonál sürgető kortárs kérdésekre, a reprezentáció erőszakosságára, a családi trauma újrakonstruálására, valamint a művészet regeneratív, gyógyító potenciáljára.



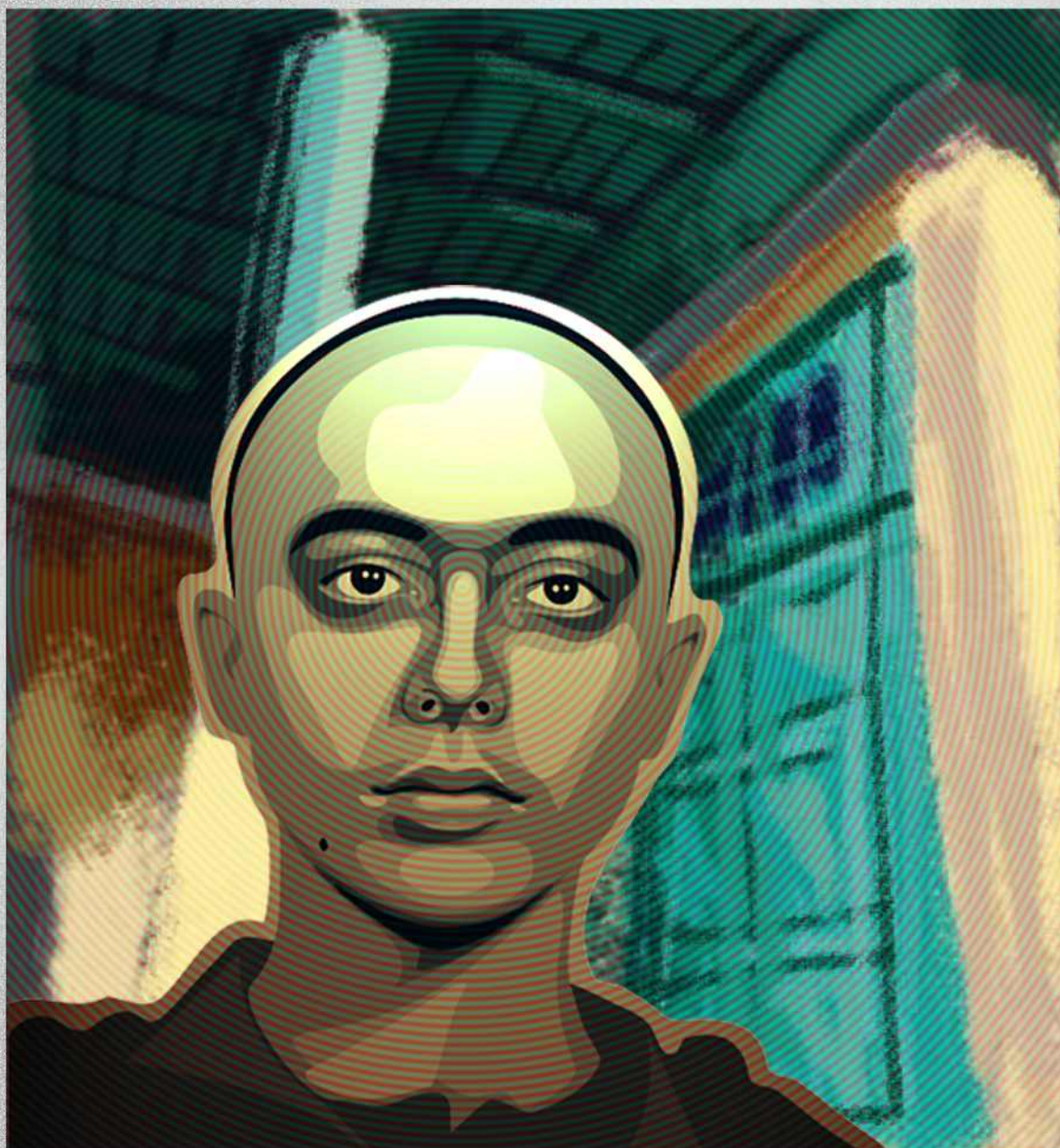
Absztrakt Realista Áramlás / Abstract Realist Flow, 1999
Olaj, fatábla - 208 x 183 mm



Erők a Tájban / Forces in Scape No. 1, 2017
Akrillal festett gipsz relief - 215 x 300 x 70 mm



Erők a Tájban / Forces in Scape No. 2, 2017
Akrillal festett gipsz relief - 215 x 300 x 70 mm



A Múzsza Múzsájának a Múzsája / The Muse of the Muse's Muse No. 1, 2022
Digitális gesztusfestészet és kollázs, nagyított vásznonnyomat - 600 x 556 mm



A Múzsza Múzsájának a Múzsája / The Muse of the Muse's Muse No. 2, 2022
Digitális gesztusfestészet és kollázs, nagyított vászonnymat - 600 x 665 mm



A Múza Múzsájának a Múzsája / The Muse of the Muse's Muse No. 3, 2022
Digitális gesztusfestészet és kollázs, nagyított vásznonnyomat - 600 x 821 mm

A *Múza Múzsájának a Múzsája* című sorozat interdiszciplináris vizuális kutatásként értelmezhető, amely a digitális gesztus, a térbeli emlékezet és a technikai korlátozottság esztétikájának metszéspontjában helyezkedik el. A művek miniatűr digitális tájképekből állnak hozzávetőlegesen 3 x 3 cm-es méretben -, amelyek okostelefon érintőképernyőjén, az Instagram ecseteszközének használatával, ujjbeggyel végzett mozdulatok révén jöttek létre. A nem professzionális digitális eszköz alkalmazása a közvetlenséget és a testi jelenléteket hangsúlyozza, a festői gesztust intim, mikro-mozdulatokká sűrítve. A képek nagyítva és vászonra nyomtatva léptéket és kontextust váltanak, amely vizuális paradoxont eredményez, az efemer gesztusok monumentális jelenlétté alakulnak, miközben megőrzik a digitális felületre jellemző absztrakciót és síkszerűséget.

A kompozíciókba vektoralapú portrék ékelődnek - kettő önreferenciális, egy pedig egy közeli ismerőst ábrázol -, mindegyik középpontjában radiális, metszetszerű textúrával. A portré és a táj egymásra rétegzése hibrid térmezőt hoz létre, amelyben identitás és környezet összeolvad. A művek nem az illusztratív kidolgozottságra törekednek, hanem a gesztusos jelölés, a vektorális struktúra és a texturális manipuláció összeolvadásából fakadó konceptuális feszültséget helyezik előtérbe.

A sorozat vizuális naplóként működik, redukált digitális eszközrendszeren keresztül térképezi fel a szubjektív jelenléteket, és egyúttal a poszt-analóg képalkotás kifejező lehetőségeit vizsgálja.



Atomjaira Hullva / Falling Into Atoms (still), 2024

HD digitális videó, saját komponálású hanggal, vektorgrafikával, animációval, glitch technikákkal - 1280 × 720 px, időtartam: 3'38"

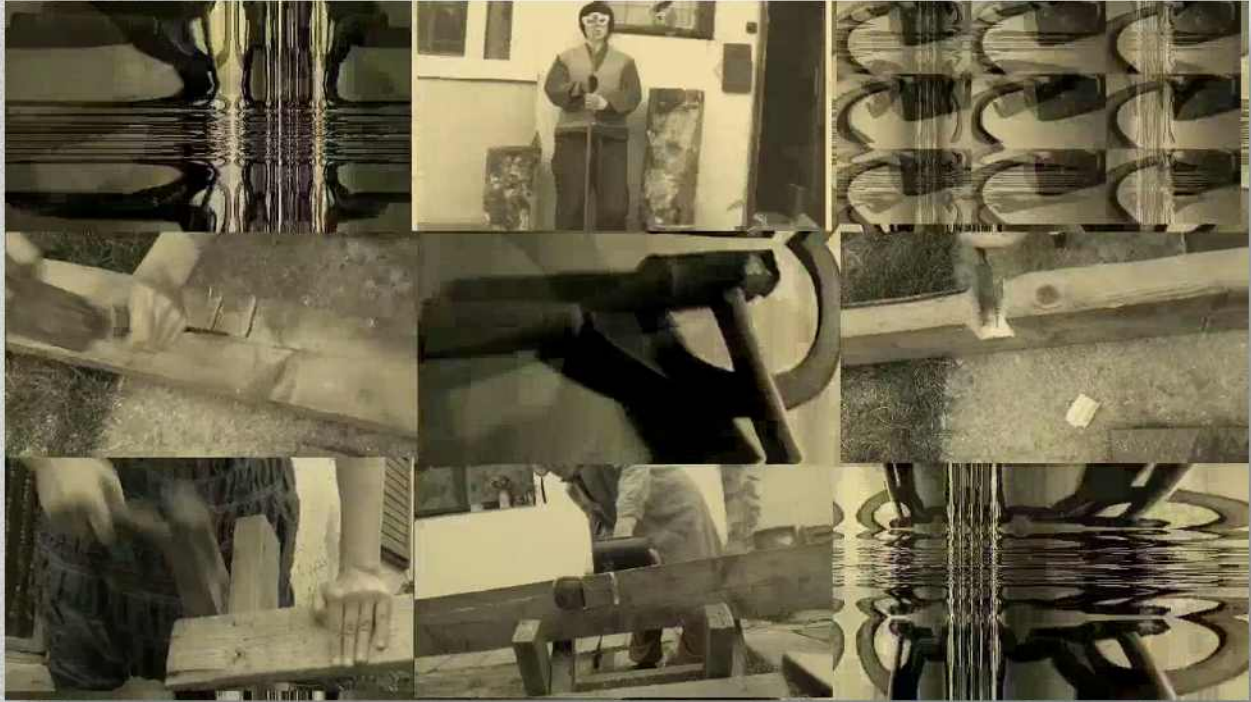
Az *Atomjaira Hullva* sűrű rétegzettségű audiovizuális kompozíció, amely a digitális kultúra elidegenítő hatásait és a társadalmi dezorientáció tapasztalatát vizsgálja a glitch art és a noise techno nyers, radikális nyelvén keresztül. A mű középpontjában egy cyberpunk karakterterv áll, egy ülő alak, torzított alsó nézőpontból ábrázolva, amely újra és újra pixeleire bomlik, pulzál, invertálódik, vagy vizuális zajmátrixba oldódik. A figurát ipari tájak, atomreaktorok, toroidális formák és kitérő gombafelhők vibráló, lüktető képei veszik körül.

A vizuális struktúra kaotikus ritmikája szoros rezonanciában áll a hangkompozícióval, amely gyors tempójú glitch noise techno alapokra épül. Az erőteljesen manipulált vokális töredékek - köztük az ismétlődő „realize that” kifejezés - szinte teljesen érthetlenné válnak, míg a visszhangos, áriára emlékeztető vokális improvizációk kísérteties feszültséget hoznak létre értelem és érzelem, géplenség és emberi jelenlét, szakrális és profán dimenziók között. A mű így egy olyan intermedialitásban bontakozik ki, ahol a tudományos szimbolika (maghasadás, reaktorok) a digitális identitás fragmentált tapasztalatával fonódik össze.

Az *Atomjaira Hullva* nem csupán a glitch art és a cyberpunk esztétikai nyelveivel lép párbeszédbe, hanem filozófiai kérdéseket is felvet a test, az identitás és a társadalom jövője kapcsán egy technológia uralta, széttöredezett valóságban. A központi alak pixeles felbomlása az én digitális térben történő szétesésének metaforájaként értelmezhető, míg az ipari és nukleáris tájképek visszatérő motívumai a civilizáció önmagát újratermelő, destruktív mechanizmusaira reflektálnak.

A mű organikusan illeszkedik az alkotó tágabb életművébe, tovább folytatva a technológiai médiumok és a hangzó-vizuális diszciplínák közötti határok feloldásának vizsgálatát. A korábbi performatív és installatív munkák ívét követve az *Atomjaira hullva* egy további lépést jelent egy disztópikus látomás, a digitális világ kritikája és a belső pszichés állapotok absztrakt vizualizációja felé.

Online megtekintés: <https://youtu.be/p-gtr3rg1vc>



Munkazaj / Worknoise (still), 2024

HD digitális videó, saját komponálású hanggal, performansz-elemekkel és glitch technikákkal - 1280 × 720 px, időtartam: 2'34"

A *Munkazaj* konceptuálisan megalapozott videómű, amely a fizikai munka, a digitális absztrakció és a performatív gesztus metszéspontjait vizsgálja. A kilenccsatornás vizuális mátrixként felépített alkotás az alkotó saját manuális munkafolyamatairól - fűrészelésről, faragásról, festésről, építésről - készült felvételeket fragmentálja és rendezi újra egy glitch-esztétikával áthatott digitális kollázs formájában. A műben visszatérő sarló és kalapács motívuma, amely az alkotó személyes archívumából származik, nem ideológiai emblémaként, hanem a test és az eszköz közötti viszony archetipikus jelképeként működik. A ritmikus vágás, a torzító effektek és a mátrixszerű rétegzés olyan vizuális logikát hoz létre, amely ellenáll a lineáris narrációnak, helyette a munka ciklikusságát és testhez kötött időbeliségét idézi meg. A kísérő hangréteg - a fizikai munkavégzés nyers hangmaradványaiból felépített, saját komponálású noise-techno kompozíció - az ipari zajt strukturált ritmussá alakítja, lehetővé téve, hogy a hang a fizikai erőfeszítés absztrakciójának egyenrangú médiumává váljon.

A *Munkazaj* középpontjában a munka szimbolikus, kulturális és spirituális dimenzióinak kritikai és poétikus vizsgálata áll. A videó a hétköznapi fizikai cselekvéseket meditatív, szinte rituális minőségbe emeli, a ritmusra, jelenlétre és ismétlésre épülő, zen szemléletű figyelemmel. A glitch effektek és a töredezett képesség túlterhelt rendszerek érzetét keltik, miközben a rétegzett esztétika a kézműves gyakorlat és a digitális fragmentáció összefonódását sugallja. A sarló és kalapács motívuma kulturális emlékezeti rétegeket aktivál, és a munkát politikai, esztétikai és transzcendentális vizsgálódás terévé értelmezi újra. A digitális művészet, a kísérleti hang és a performatív dokumentáció határterében elhelyezkedő *Munkazaj* nemcsak formai innovációként értelmezhető, hanem reflexióként is a technológia, az alkotás és a munka társadalmi-spirituális rezonanciái közötti összetett kapcsolatrendszerre.

Online megtekintés: <https://youtu.be/fCviela9QnA>



Petőfi Kánaánja / Petőfi's Canaan (stillek), 2022

HD digitális videó, saját komponálású hanggal, digitális grafikával, pixel arttal és glitch technikákkal - 1280 × 720 px, időtartam: 3'22"

A *Petőfi Kánaánja* audiovizuális alkotás a 19. századi magyar irodalom egyik legikonikusabb programversét, *A XIX. század költői* című művet értelmezi újra kortárs vizuális és hangzó nyelveken keresztül. A munka egyszerre tisztelgés és dekonstrukció, Petőfi Sándor politikai-poétikai ethoszát a 21. század urbánus vizualitásával szintetizálja, a hiphop kultúra referenciáit és a digitális technológia expresszív lehetőségeit mozgósítva. Bónyai Barbara (Barbo Inject Q) alkotásaként a mű kanonikus beavatkozásként működik, Petőfi nem pusztán történelmi alaként jelenik meg, hanem élő, átalakult mémként - emo rapperként, glitch-entitásként, posztikonografikus konstrukcióként.

A videó középpontjában Petőfi digitálisan rekonstruált portréja áll, amely az ismert dagerrotípiák, 19. századi festészeti ábrázolások és korabeli leírások alapján formálódik. Ez a kép vizuálisan és szimbolikusan felülírásra kerül, a hiphop esztétikai kódjai - láncok, tetoválások, könnyecseppek - révén a nemzeti költő alakja a „nép hangjaként” és morális vezetőként pozicionálódik újra. A vizuális rétegeket pixel art animációk, zajalapú glitch effektek és alacsony felbontású textúrák sűrítik, mediális disztópia érzetét keltve, és a kollektív Kánaán késleltetett elérkezésére utalva. A hangkompozícióban Petőfi verse szerkezeti és tematikusan rap formává alakul; az ötödik strófa refrénszerű visszatérése a társadalmi igazságosságért folytatott küzdelem mindenkori sürgető voltát hangsúlyozza.

A *Petőfi Kánaánja* nem illusztrálni kívánja a verset, hanem újraírni. A mű elutasítja az esztétikai alárendeltséget, és a szöveg konceptuális kiterjesztésére törekszik. Ez a transzmediális gesztus nemcsak Petőfi művészi radikalizmusát aktualizálja, hanem reflexiót kínál az alkotó szerepéről is a posztmediális, későkapitalista nyilvánosságban. A munka egyszerre jelenik meg történelmi rekonstrukcióként, identitáspolitikai állásfoglalásként és vizuális manifesztumként.

Online megtekintés: <https://youtu.be/HacpnCzLD9w>



Üdvözlét 3021-ből / Greetings from 3021 (still), 2021

HD digitális videó, digitális grafika, animáció - 1280 × 720 px, időtartam: 0'59"

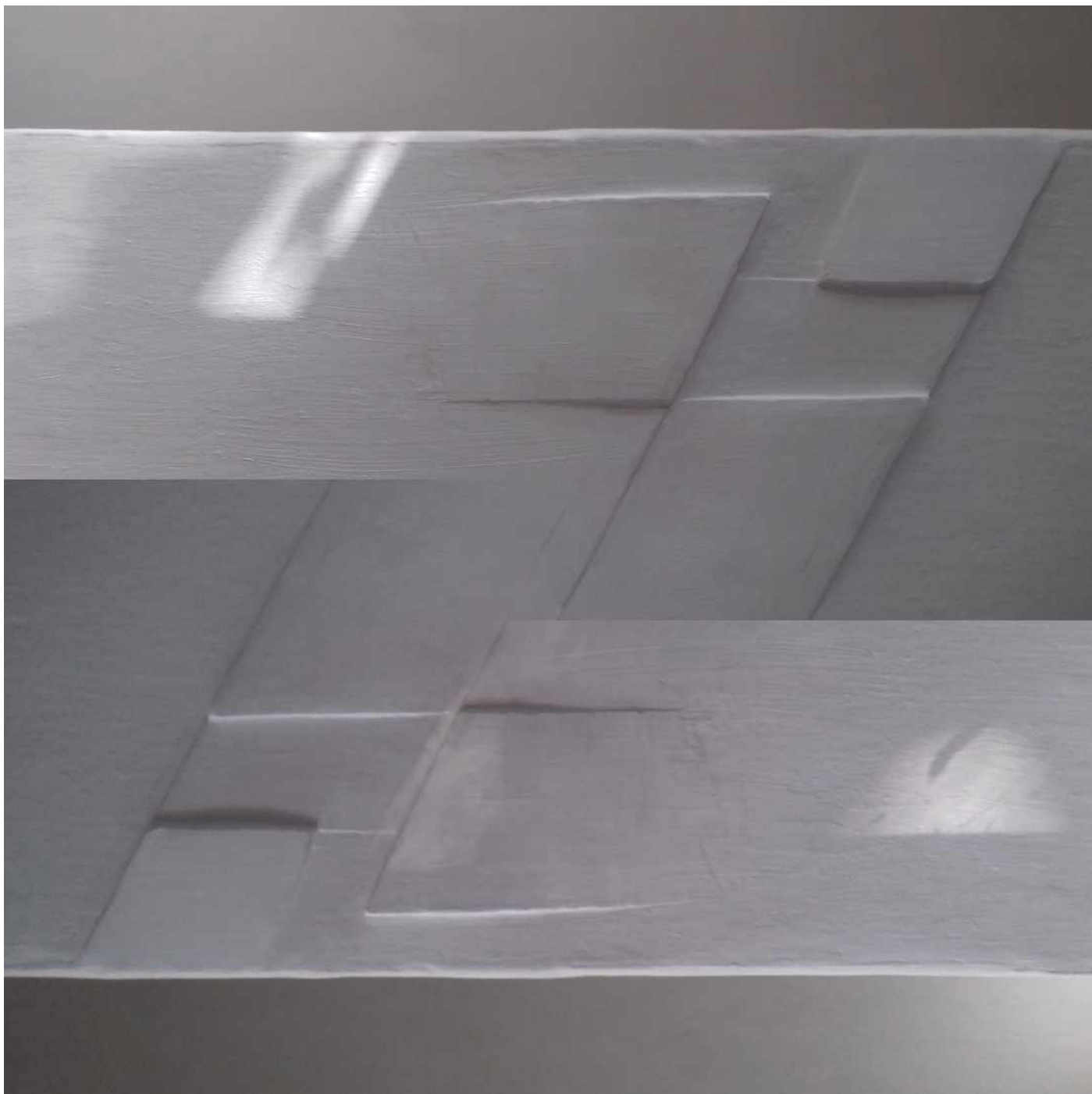
Az *Üdvözlét 3021-ből* egy egypertes videómű, amely animált digitális tájképek és rétegzett hangkörnyezet segítségével fonja össze a jelen vizuális imaginációját egy távoli jövő képzetével. A munka középpontjában egy liminális tér áll, ahol természet, épített környezet és emberi jelenlét koherens, ökológiai egyensúlyra törekvő egységet alkot - egy idealizált környezetet, amely tudatosan ellenáll a disztópikus narratíváknak.

A képi világ gyökerei Budajenő vidéki peremterületeihez kötődnek, ahhoz a magyarországi falusi környezethez, ahol az alkotó felnőtt. Az ismerős dombok, szőlők és szerény épületek a 3021-es évbe vetítve önfenntartó, energiatermelő kolóniákká alakulnak, amelyek egyszerre merítenek a vernakuláris vályogépítéssel hagyományáiból és Gaudí organikus formanyelvéből. A tervek nem hagyományos építészeti tervezési folyamat eredményei, egy performatív, a véletlent is beemelő módszerből származnak. Az alkotó a kilencvenes években, barcelonai hajléktalan időszakában a kártyalapok segítségével generált csomóponti koordinátákat, lehetővé téve, hogy a véletlenszerűség alakítsa a spekulatív struktúrákat - az intuitív szerzőség és az irányítás tudatos elengedésének sajátos fúziójaként.

A mű digitális képeslapok sorozataként jelenik meg, évszázadokon átívelő üdvözlötteket küldve. Nem a technológiai dominancia jövőképét vázolja fel, hanem a visszafogott innováció, az ember és a természet közötti kölcsönös tisztelet lehetőségét. Az őshonos állatok hangjairól készült terepfelvételek elmosódóvá teszik a valós és a képzelte határát, míg az égboltot benépesítő geometrikus Spidron-formák - Erdély Dániel magyar tervező térbeli találmányára utalva - a rezilienciát megalapozó interdiszciplináris kreativitás szimbólumaiként jelennek meg.

Az *Üdvözlét 3021-ből* egyszerre lírai és konceptuálisan fegyelmezett munka, a jövőt törékeny, mégis reményteljes konstrukcióként ábrázolja - olyan vízióként, amely nemcsak találmányosságot és intelligenciát, hanem gondoskodást, alázatot és ökológiai felelősségvállalást is megkövetel.

Online megtekintés: <https://youtu.be/X6e8orSO8uo>



Az Évek Távolága / The Distance of Years, 2001-2024

Murális, helyspecifikus fali relief, vegyes technika, konceptuális installáció, időalapú dokumentáció, digitális kollázs - 400 x 400 x 15 mm

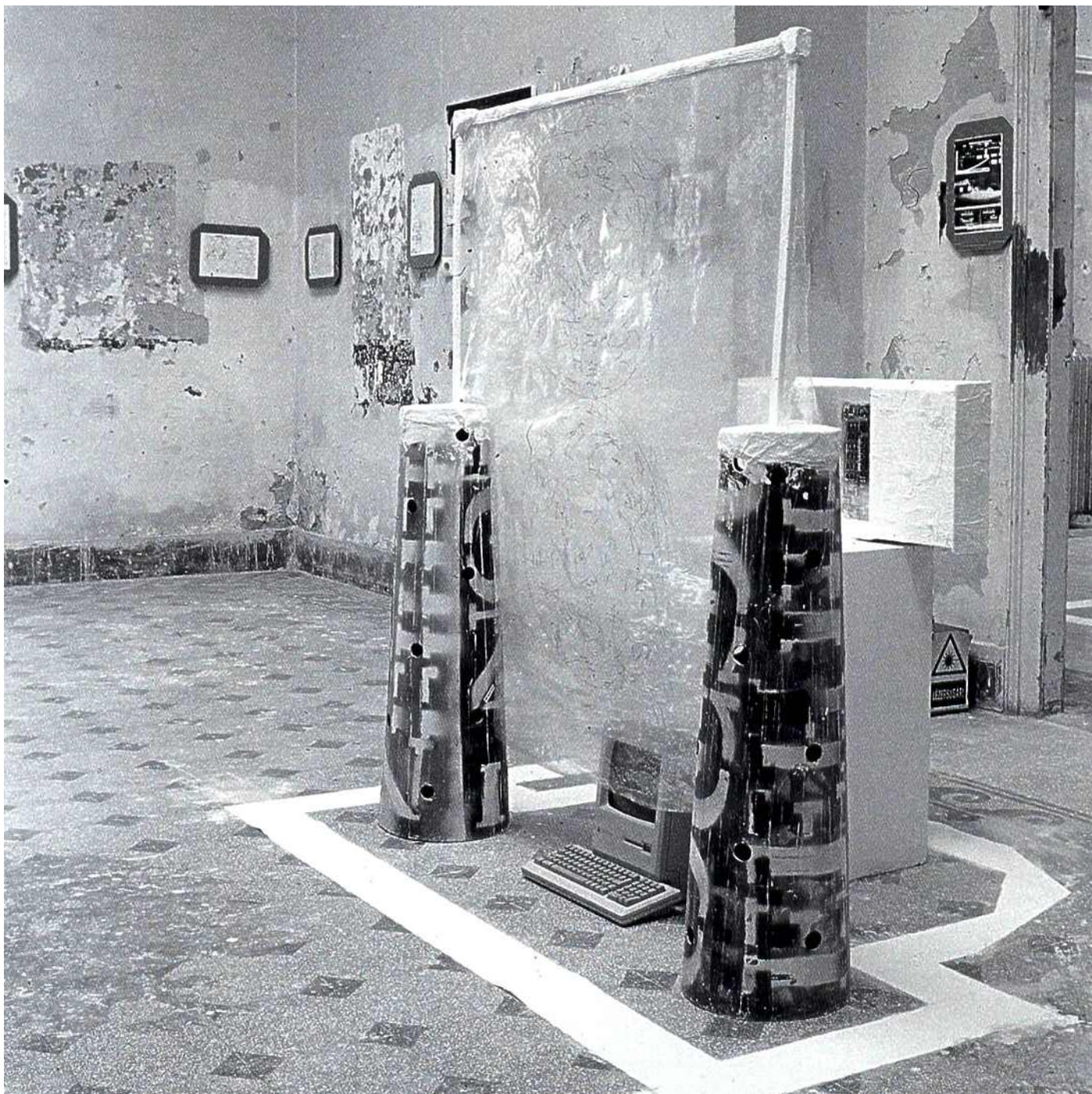
Az *évek távolága* című alkotás egy huszonhárom évet felölelő, konceptuális szobrászati installáció. A mű - szó szerinti és metaforikus értelemben egyaránt - egy privát életér falába ágyazódik. 2001. szeptember 18-án és 24-én, pontosan délután 16:30-kor a művész dokumentálta a napfény vetületét és az ablakkeret falra vetülő árnyékát akkori szobájában. Ez az efemer fali rajz, a fény és árnyék alkotta „időbélyeg” nem csupán megőrződött, hanem később át is lényegült.

2024 szeptemberében, ugyanazokon a napokon és ugyanabban az órában Bónyai ismét lefényképezte a fény útját - ezúttal azonban már egy módosított, szobrászi eszközökkel tagolt, síkreliefként újrafogalmazott felületen. Az eredmény egy markánsan konstruktivista szemléletű térbeli struktúra. Az új kompozíció ugyanakkor nem csupán a múlt egy pillanatának újrajátszása, a mű a bolygómechanika finom elmozdulásaira is reflektál. A Föld tengelyprecessziója következtében a vetített fény most körülbelül öt centiméterrel arrébb esik a falon, mint 2001-ben. Az alkotás így egy intim, lakótéri környezetben teszi láthatóvá a kozmikus léptékű időbeli eltolódást.

A záró gesztus - a relief fehér mésszel való lefestése - kettős funkciót tölt be: egyszerre rejt el és őriz meg, töröl el és archivál. Ezáltal a mű az idő, az emlékezet és a fény palimpszesztjévé válik.

Bár *Az évek távolága* egy magánotthonban nyert állandó elhelyezést, így a nyilvánosság számára közvetlenül nem hozzáférhető, dokumentációján - fotókon, digitális kollázsokon és a kísérszövegen - keresztül tovább él, és paradox módon éppen fizikai megközelíthetlensége révén válik szélesebb körben megoszthatóvá. A láthatóság és az elrejtettség közötti feszültség szerves része a mű konceptuális és poétikai regiszterének. Egy olyan murális-konceptuális munka bontakozik ki, amely radikálisan minimális eszközökkel beszél az időről, az emlékezésről, valamint az emberi és a kozmikus tapasztalat léptékváltásairól.

Az *évek távolága* több mint helyspecifikus: időspecifikus és fényspecifikus alkotás. Anyagiságát a napfény, az orientáció, az idő múlása és a felidézés aktusa konstituálja. A dokumentáció révén az efemer archívóvá, a privát univerzálissá, az elfedett pedig kommunikálhatóvá válik.



Contemplatio, 2001

Vegyes technikájú installációs projekt - 2000 x 9000 x 9000 mm

Ez a nagyszabású, meditatív installáció a digitális és a posztindusztriális korszak vizuális és szellemi örökségét transzponálja egy szakrális funkcióval teltté térbe. Konceptuális magvát az a kérdés adja, miként kontextualizálhatók újra az elavult technológiai maradványok, az ipari hulladékok és a digitális perifériák, hogy egy spirituálisan rétegzett térkompozícióban új jelentésrétegeket generáljanak. Az alkalmazott anyagok - gipsz, viasz, fém, nyáklapok, áramkörök, karton, plexi - egymásra rétegződnek, gyakran patinázott vagy részben feltárt felületükkel az idő lenyomataiként funkcionálnak, miközben a téri struktúra az oltár, a szentély és a rituális útvonal tipológiáit idézi meg.

A tér koreográfiája a zen buddhizmus kontemplatív hagyományát és a szubkulturális performativitás stratégiáit ötvözi. A látogató mozgását irányító útvonalak és zónák egy belső utazást tükröznek, ahol a test és a tudat interakciója önmagában is szobrászi médiummá válik. A kézzel rajzolt szimbólumok, diagramok, archaikus konstellációk és a low-tech digitális eszközök esztétikája szakrális aurát von a tárgyak köré - a periférikus létezés új mitológiáját kínálva az elfeledett eszközök és az alternatív spirituális rendszerek összefüggésében.

A projekt konceptuális alapvetése a szobrászat anyaghoz kötött fogalmától való elmozdulás egy tér-idő alapú, mozgás- és tudatorientált folyamat irányába. Az installáció nem csupán tárgyak együttesét prezentálja, hanem egy olyan komplex vizuális nyelvet artikulál, amelyben az autonóm művészi létezés a techno-utópiák összeomlásával, valamint a vallási és társadalmi keretrendszerek dekonstrukciójával fuzionál. Ebben az intermediális rendszerben a szakrális és a kiselejtezett, a kontempláció és a zaj, az archaikus és a digitális maradvány ontológiailag egyenrangúvá válik.



Korrodált Ipari Nyomatok / Corroded Industrial Imprints No. 1, No. 2 / Contemplatio, 2001

Gipsz pozitív és negatív formák rozsdá patinával, ipari tárgyon - Pozitív (balra): 390 × 260 × 100 mm; Negatív (jobbra): 390 × 260 × 50 mm



Nyomatott Áramkör Totem / Printed Circuit Board Totem / Contemplatio, 2001

Gipszpólyával bevont nyomtatott áramkör (PCB) és digitális perifériák műanyag be- és kimeneti csatlakozói , részleges feltárással és rozsdafoltos patinával - 150 x 145 x 125 mm



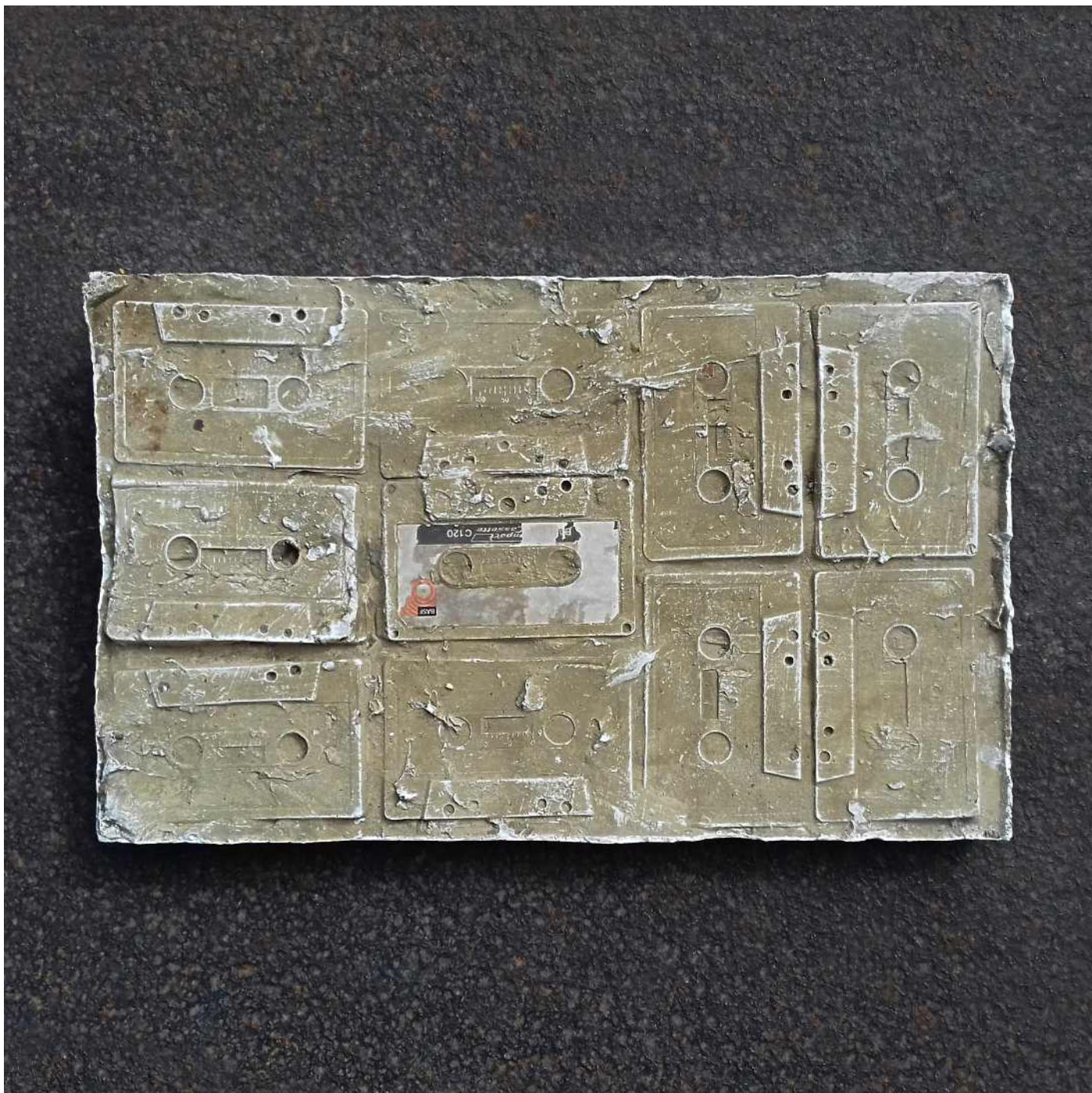
Posztindusztriális Mintázatfelismerés / Postindustrial Pareidolia / Contemplatio, 2001

Viaszbevonatú nyomtatott áramkör texturált patinával, a mélyebben fekvő nyomokat láthatóvá tevő részleges feltárásokkal - 180 x 120 x 45 mm



Posztindusztriális Bebábozódás / Postindustrial Cocooning / Contemplatio, 2001

Viaszbevonatú nyomtatott áramkör texturált patinával, a mélyebben fekvő nyomokat láthatóvá tevő részleges feltárásokkal - 120 x 50 x 45 mm

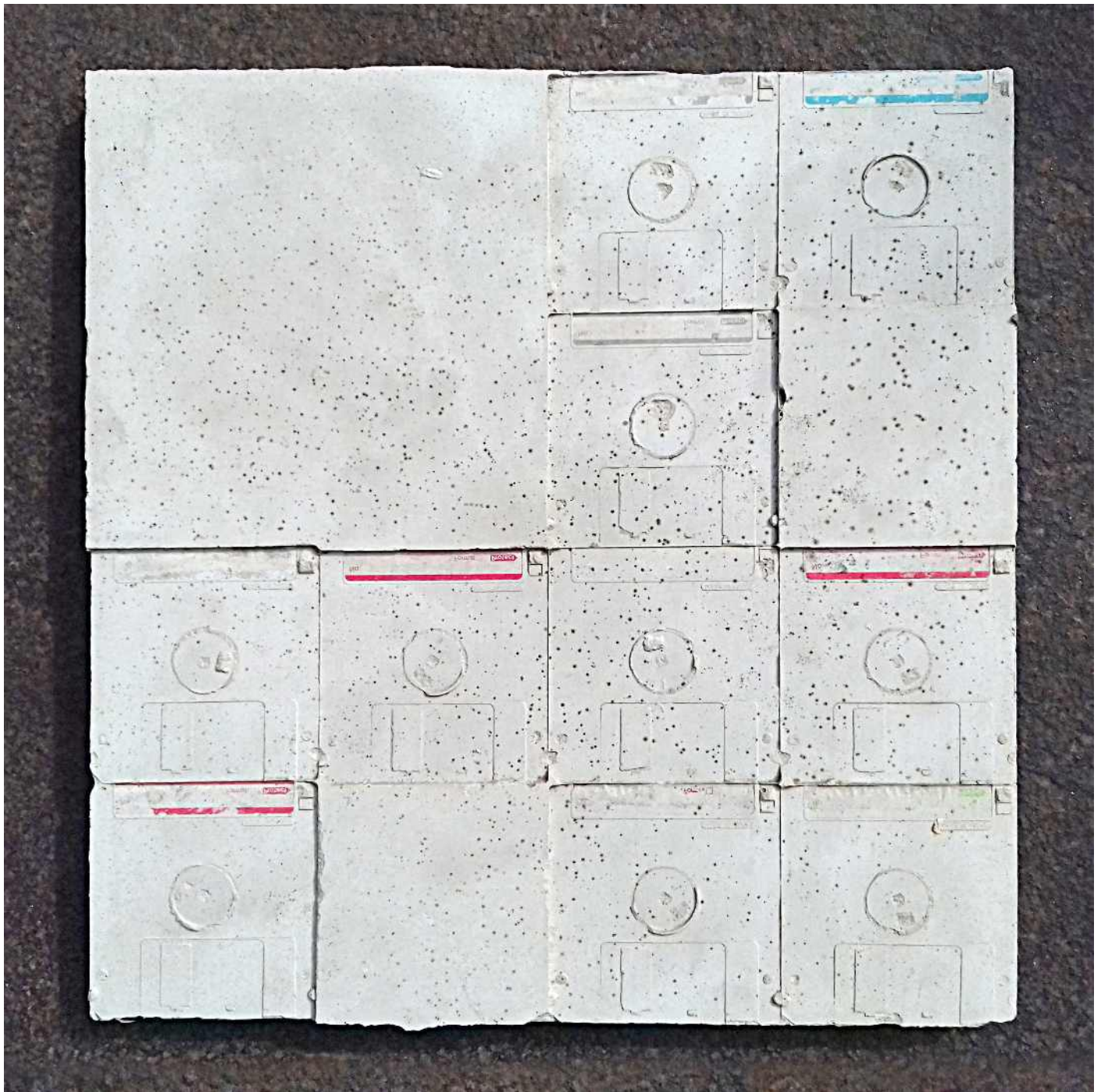


Fossilizált Mixtape / Fossilized Mixtape / Contemplatio, 2001

Gipszöntvény agyag negatívából, magnókazetta-relief elemekkel, barnás agyagfilm-patina, részben átragadt kazettamatrix nyomokkal, texturált archaizáló felület - 230 x 370 x 40 mm



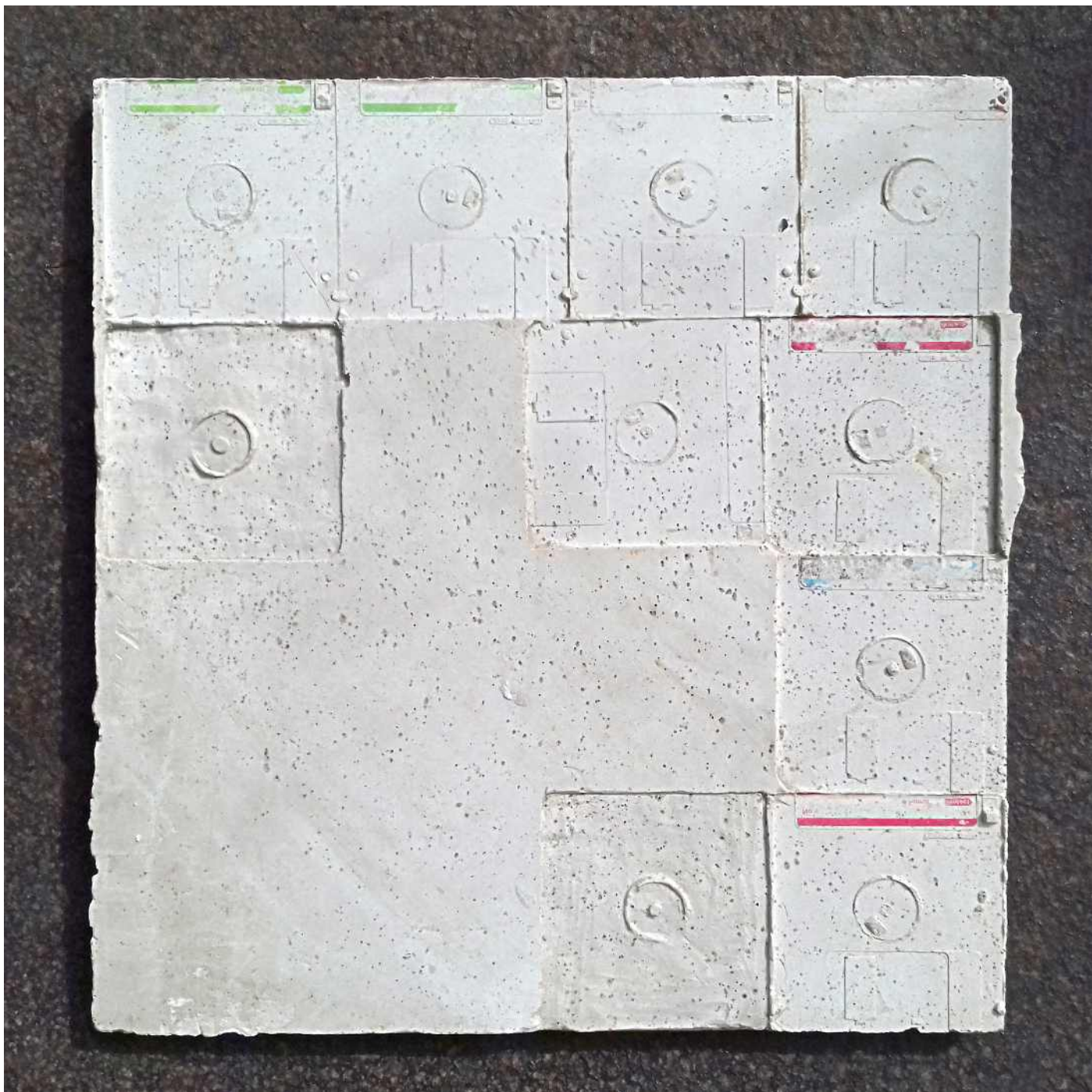
Digitális Keresztszemes / Digital Cross-Stitch No. 1 / Contemplatio, 2001
Patinázott, rozsdás gipszöntvény, részleges címketranszferrel - 380 x 360 x 35 mm



Digitális Keresztszemes / Digital Cross-Stitch No. 2 / Contemplatio, 2001
Patinázott, rozsdás gipszöntvény, részleges címketranszferrel - 380 x 360 x 35 mm



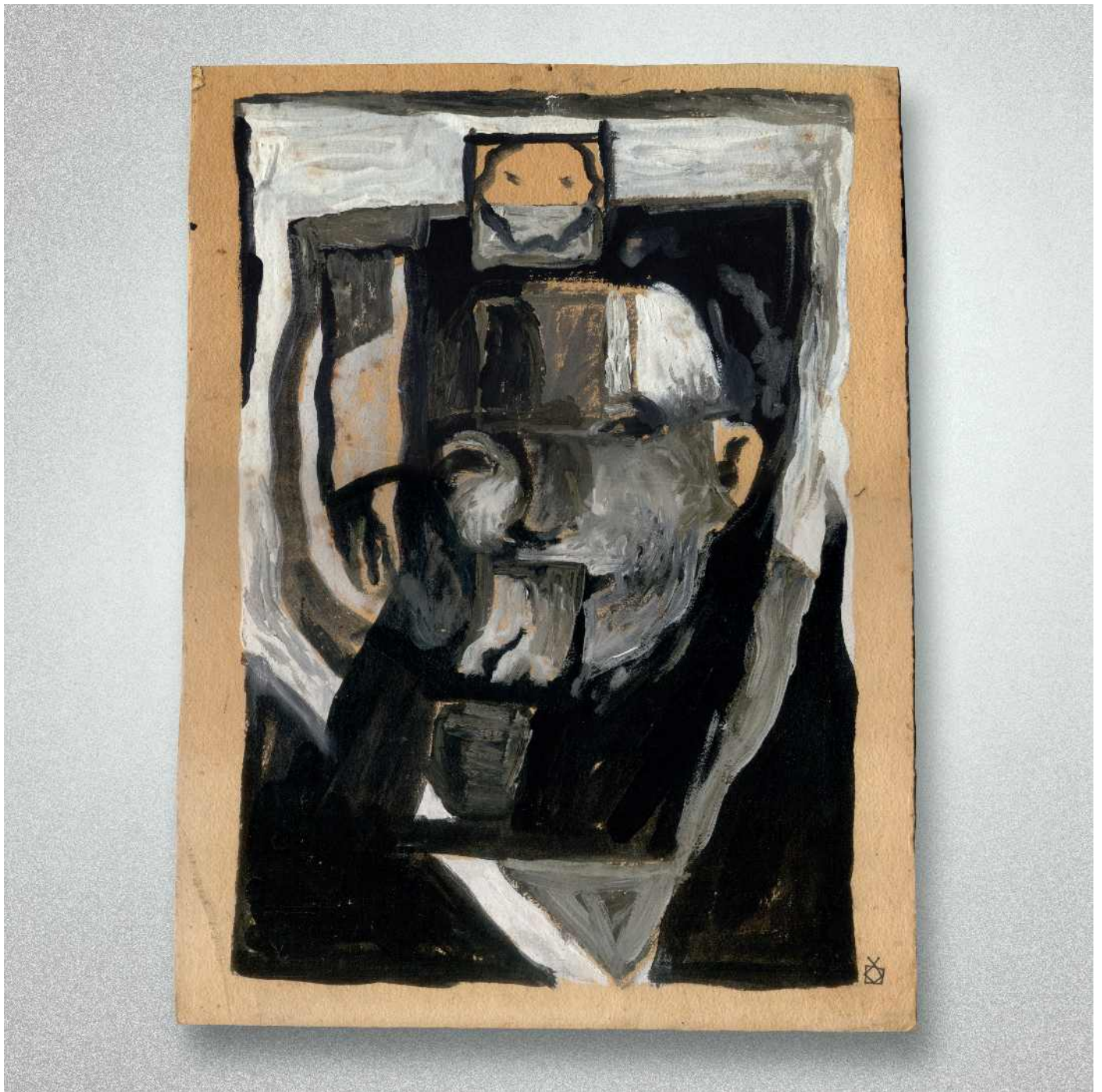
Digitális Keresztszemes / Digital Cross-Stitch No. 3 / Contemplatio, 2001
Patinázott, rozsdás gipszöntvény, részleges címketranszferrel - 385 x 370 x 35 mm



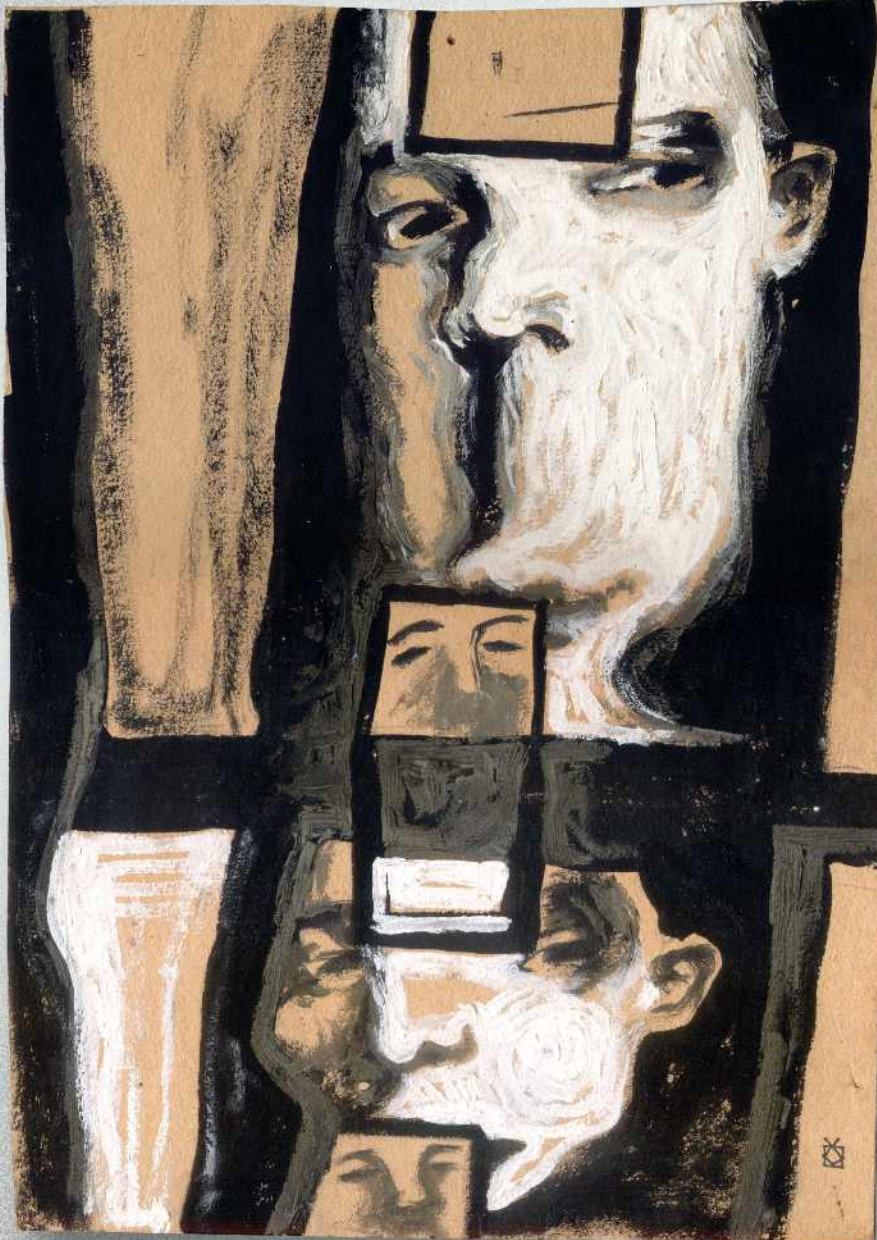
Digitális Keresztszemes / Digital Cross-Stitch No. 4 / Contemplatio, 2001
Patinázott, rozsdás gipszöntvény, részleges címketranszferrel - 375 x 360 x 25 mm



Lakóhelyem Fölött az Ég Megkövült / The Sky Above My Home Has Fossilized / Contemplatio, 2001
Gipszöntvény - 390 x 370 x120 mm



Tao-hajó / Tao-ship No. 1, 1997
Tempera festőkartonon - 355 x 273 mm



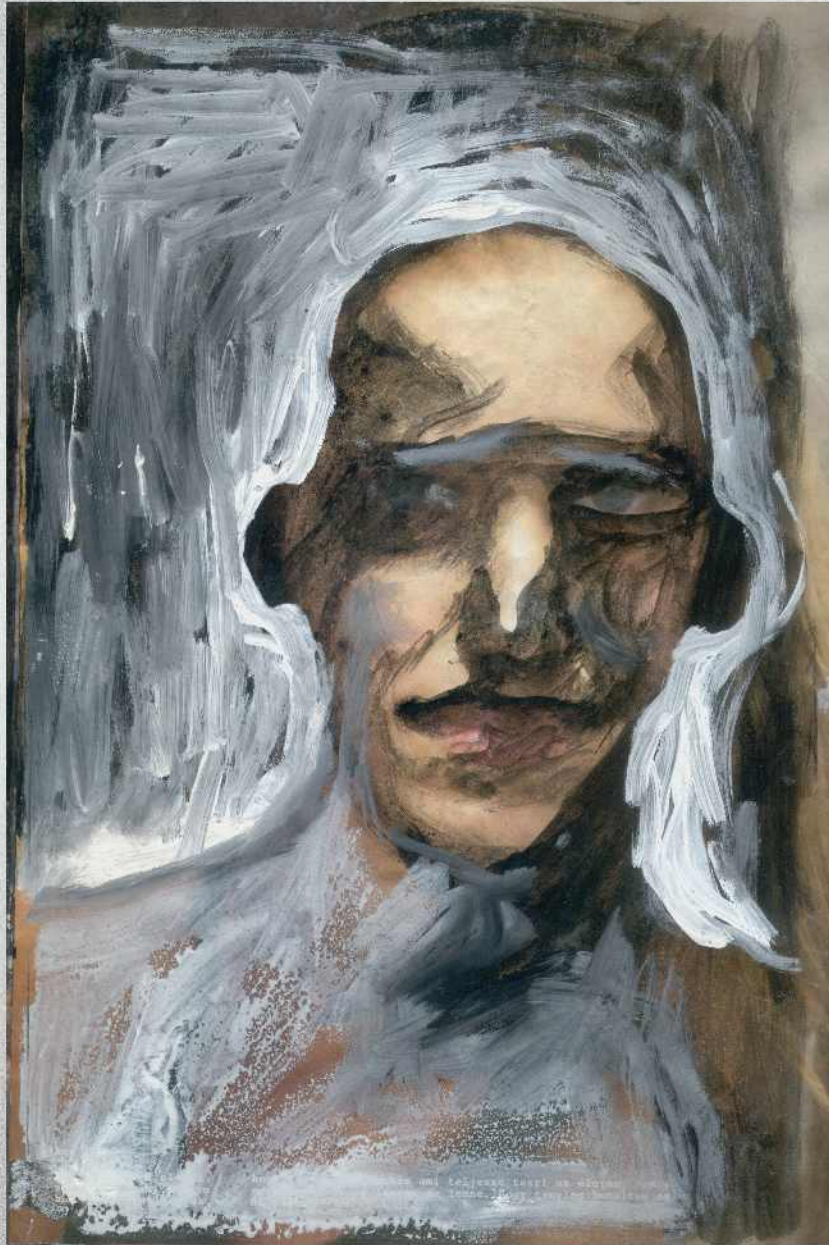
Tao-hajó / Tao-ship No. 2, 1997
Tempera festőkartonon - 350 x 248 mm



Tao-hajó / Tao-ship No. 3, 1997
Tempera festőkartonon - 350 x 270 mm



Tao-hajó / Tao-ship No. 4, 1997
Tempera festőkartonon - 369 x 247 mm



Holdvilágképek / Moonlitheads No. 4 of 8, 1998
Tempera, nyomtatott magazin oldalon, recto-verso - 300 x 200 mm

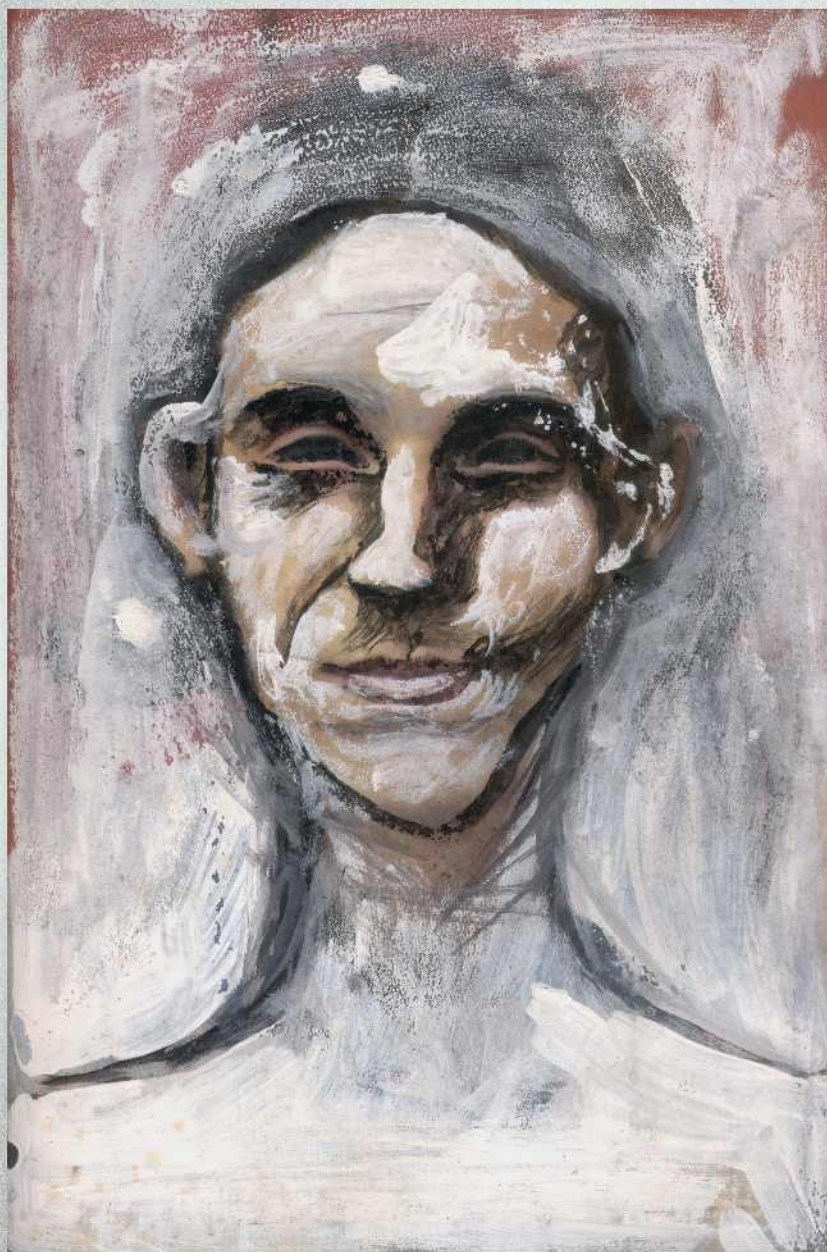


Holdvilágképek / Moonlitheads No. 5 of 8, 1998
Tempera, nyomtatott magazin oldalon, recto-verso - 300 x 200 mm



Holdvilágképek / Moonlitheads No. 6 of 8, 1998

Tempera, nyomtatott magazin oldalon, recto-verso - 300 x 200 mm

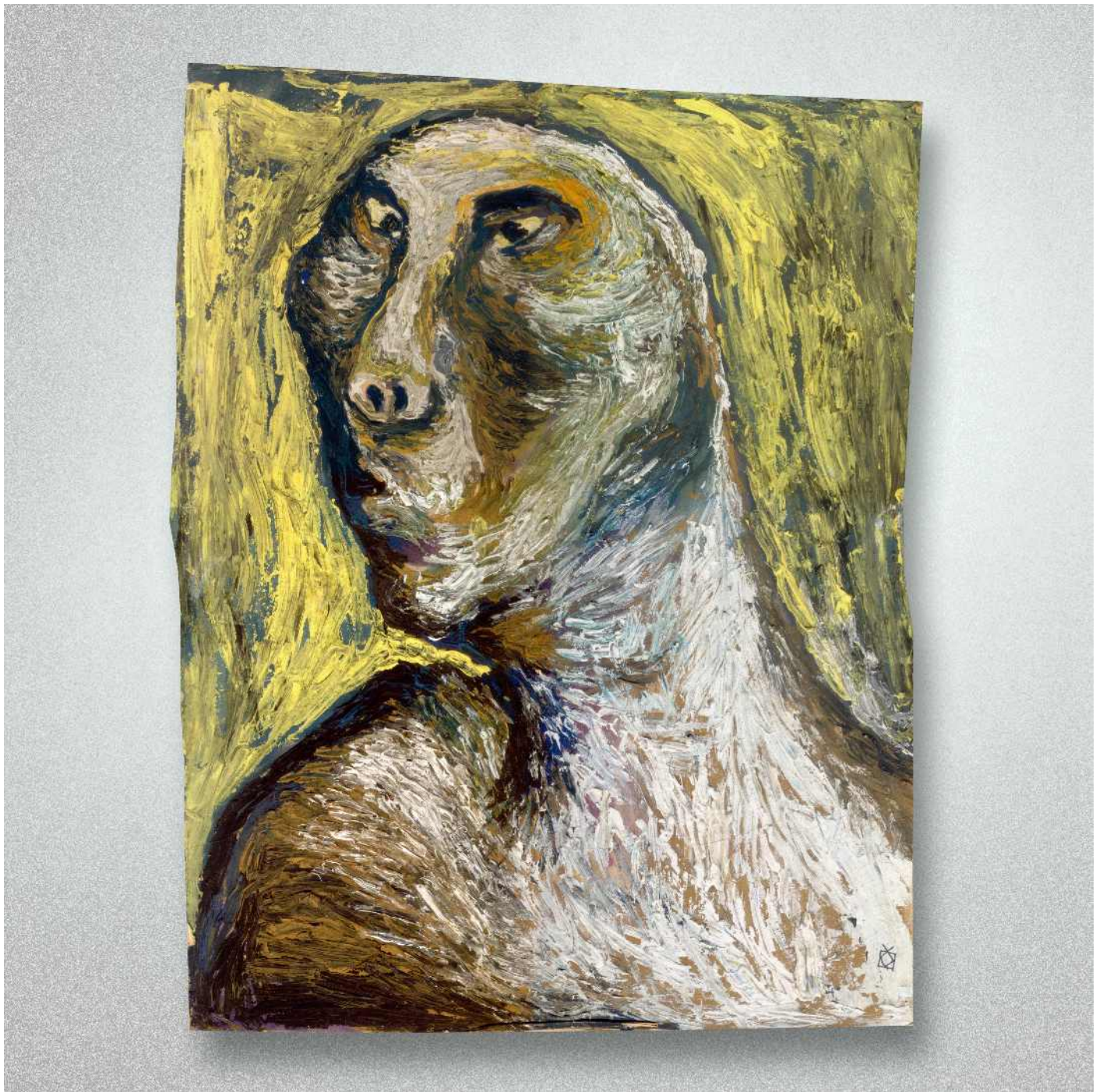


Holdvilágképűek / Moonlitheads No.7 of 8, 1998

Tempera, nyomtatott magazin oldalon, recto-verso - 300 x 200 mm



Majalis Nudis, 1999
Olaj, farost - 1120 x 1620 mm



Gyöngyöri Ágnes / You Look Beautiful This Way, 1995
Akrilfesték festőkartonon - 455 x 342 mm



Nagini, 1995
Akrilfesték festőkartonon - 410 x 316 mm



Farkasember / Wolfman, 1995

Öntött, faragott, akrillal festett gipsz szobor - 240 × 225 × 225 mm



Majomember / Apeman, 1995
Öntött, faragott, akrillal festett gipsz szobor - 290 x 190 x 230 mm



Női Test Tájkép / Feminine Topography, 1995
Öntött, faragott, akrillal festett gipsz szobor - 180 x 525 x 290 mm